

Privatne kuće i skladišta uz kanal

1635. sagrađena kuća Prinsengracht 263: privatna kuća uz dva skladišta. Zemljište uz kanale Amsterdama bilo je vrlo traženo (koristili su se za prijevoz tereta), zbog čega su mnoge nekretnine uske i duge. Trgovci su skladištili svoju robu u skladištima uz vodu. Kako bi se stvorilo više stambenog, radnog i skladišnog prostora, u dvorištima postojećih kuća često su izgrađivani tzv. aneksi (nadodani dijelovi). Kako bi omogućili dolazak dnevnog svjetla u obje kuće, glavna kuća i aneks često su bili povezani hodnikom i odvojeni dvorištem.

Poslovni prostor Otta Franka,
Prinsengracht 263 (u sredini), oko
1947. godine.

<https://www.annefrank.org/en/anne-frank/go-in-depth/history-secret-annex/>

Tajno sklonište

Godine 1940. Otto Frank iznajmio je cijelu zgradu, glavnu kuću i aneks, od obitelji Pieron, koji su bili vlasnici od 1901. Od tog trenutka, glavna kuća i aneks više nisu bili korišteni odvojeno, već kao cjelina. Prizemlje je bilo radionica tvrtke, prvi i drugi kat su pretvoreni u skladište i uredski prostor.

To je zahtijevalo novu vezu između prvog i drugog kata. Da biste išli s prvog kata na drugi kat, morali ste se vratiti do ulaznih vrata i izaći van. Ondje ste prolazili kroz druga vrata i penjali se drugim, strmim stubištem do aneksa. Kako bi se riješio ovaj problem, izgrađeno je još jedno stubište između

prvog i drugog kata glavne kuće. To su stepenice koje vode do hodnika gdje je kasnije postavljena polica ispred ulaza u tajno sklonište.

Ovaj presjek poslovnog prostora Otta Franka daje dojam situacije od 1942. do 1944. godine.

<https://www.annefrank.org/en/annefrank/go-in-depth/history-secret-annex/>

Život u skrivanju u tajnom skloništu

Kada je Anneina sestra Margot dobila poziv za radni logor u Njemačkoj, obitelj Frank, koja je živjela drugdje u Amsterdamu, odlučila se skloniti u aneks (nadodani dio) poslovnog prostora. Živjeli su uglavnom na drugom i trećem katu. Jedini način ulaska u tajno sklonište bio je kroz tajni ulaz, skriven iza pokretne police za knjige. Poslovni prostor u glavnoj kući nastavio se na prvi kat. Međutim, ove prostorije nisu bile izravno povezane sa skrovištem, koje se nalazilo na gornjim katovima. I tako, slučajni posjetitelj Prinsengracht 263 nikada ne bi primijetio što se događa iza police za knjige.